

AFSLAG SITTARD-GELEEN

In deze columns staat één plek in de gemeente centraal – niet een bekende highlights, maar een locatie waar je normaal aan voorbijloopt.

Hoeve Lahrhof

Als Hoeve Lahrhof zou kunnen praten, dan zou hij diep en donker klinken. De boerderij zou spreken met een stem waarin het lief en vooral het leed van eeuwenlang doorklinkt. Toch zou de hoeve niet somberen. Hij zou nieuwsgierig informeren naar de voetbaluitslagen van afgelopen week, zich onophoudelijk moeien met de roddels uit de buurt. Geen echo uit het verleden dus, maar een stem die, ondanks het nodige gepiep en gekraak, vol in het leven staat.

1760. Dat staat in grote cijfers op de gevel. Maar in werkelijkheid is de boerderij veel ouder: al in de 15e eeuw moet hij zijn eerste bewoners hebben verwelkomd. In de eeuwen daarna wisselde hij talloze keren van eigenaar. Pachtters kwamen en gingen, de hoeve werd in stukken gehakt en weer aan elkaar geplakt, doorgegeven, verkocht en betwist. Zelfs de ligging gaf aanleiding tot strijd: de toen nog afzonderlijke gemeenten Sittard en Broeksittard lagen erover in de clinch, met hoogoplopende conflicten die tot ver buiten de streek doorsijpelden. Wie er in al die tijd allemaal gewoond, gewerkt of bonje gemaakt heeft, laat zich nauwelijks reconstrueren. Alleen de muren kennen het hele verhaal. Geen wonder dat zijn stem wat schor klinkt, met zo'n verleden om weg te slikken. Gelukkig kreeg de hoeve op een dag mensen om zich heen die goed voor 'm gingen zorgen. De Stichting Jan de Limpens nam hem aan het einde van de 19e eeuw onder haar hoede. Sindsdien is er rust. Geen geruzie meer, geen gedoe. Gewoon een oude hoeve, stevig geworteld in de klei, die niets meer hoeft te bewijzen. En tegelijkertijd: een plek die volop meedoet in het dagelijkse leven van de buurt. In de bijbehorende hoogstamboomgaard groeien fruit- en notenbomen die dankzij vrijwilligers weer volop bloeien, onlangs werd de plukweide zelfs uitgeroepen tot Boomgaard van het Jaar. En dan is er nog de jaarlijkse Sapdag, waar traditie en buurt elkaar de hand schudden. Terwijl de geur van vers geperst sap zich tussen de bomen verspreidt, mengt de boerderij zich in de gesprekken. Heb je het al gehoord van die nieuwe burens? Wat is er met je haar gebeurd? En wat zie ik, heb je een nieuwe fiets? Zo blijft Hoeve Lahrhof een onmiskenbaar deel van Sittard. Levend en dynamisch, geworteld in het verleden - maar met oog voor de toekomst.

Toon Roumen

Meer info? www.toonroumen.nl